

RADIOGRÁFUSI SZEREPFEJLŐDÉS

EFRS útmutató

Előszó

Valamennyi európai országban (különösképp az Egyesült Királyságban és Hollandiában) a radiográfusok olyan szerepköröket kezdenek betölteni, amelyek korábban a radiológusok feladatai voltak. Az angol és holland radiográfusi szervezetek által támogatott munkadokumentációin alapul ezen útmutató változtatása^{1,2}. Az Európai Radiográfusi Szervezetek Federációja (European Federation of Radiographer Societies, EFRS) bemutatja a tagjainak ezen összefoglaló dokumentumon keresztül a radiográfusok szerepköreit, egyéni felelősségeit, valamint az egyes szintekhez társuló elvárt iskolai végzettségeket.

A radiográfus szerepfejlődését támogató legfontosabb tényezők:

- munkaerőhiány (orvosi és nem orvosi)
- a munkamennyiség növekedése
- az egyre összetettebb feladatok
- a képalkotó vizsgálatok és a sugárterápiás kezelések hosszú várólistái
- a klinikai osztályok igényeinek kielégítése
- a radiográfusi felsőoktatási képzések fejlődése
- a diplomás radiográfusok kihasználhatósága
- a szerepfejlődés dokumentált bizonyítékai 1980-as évektől

A változások fő célja az, hogy a betegellátás javuljon, miközben a radiográfusi munkaelégedettség is javul.

Sija Geers-van Gemeren

Elnök, az Európai Radiográfusi Szervezetek Federációja

2011. November

1 – Education and Professional Development Strategy: New Direction

2 – Visiedocument beroepenstructuur Medische Beeldvorming en Radiotherapie

Kontextus

Fogalom meghatározások

Ez az irányelv információt ad a kezdő és a haladó szintű radiográfusok gyakorlatára vonatkozóan.

Kezdő szintű radiográfus (Practitioner)

Radiográfus meghatározása:

A radiográfus szint egy alaplépcső a szakmai gyakorlatba való belépéshez; ezen a szinten a radiográfus rendelkezik egy összetett tudásismerettel. Az analitikai módszerek és a problémamegoldó képesség alkalmazása lehetővé teszi a radiográfust, hogy különböző helyzetekben dolgozzon, beleértve az aktív részvételt a kutatásokban. A kezdő szintű radiográfusnak szüksége van a személyi felelősség gyakorlására, így döntéseket tud hozni bonyolult és kiszámíthatatlan körülmények között. A tanulási folyamat felelőssé teszi őt, hogy képessé váljon eredmények kiértékelésére, érvelésre, feltételezések (hypotézisek) felállítására, valamint rendelkezzen döntéshozói képességgel, mindezeket a gyakorlatban alkalmazza és hatékonyan kommunikálja.

A gyakorlat hatálya

A hatósági regisztráció megszerzésekor (Magyarországon az EKH végzi az egészségügyi szakdolgozók hatósági regisztrálását) minden radiográfus képes és kompetens az önálló munkavégzésre saját munkaterületén a kezdeti szinten. Az előregisztrációs időszakban megszerzett klinikai készségek megszilárdításával megfelelő alapot lehet biztosítani a kezdő szintű radiográfus folyamatos továbbfejlődéséhez. Következésképpen a radiográfus foglalkoztatása és fejlődése az infrastruktúrában megfelelő helyet kell elfoglalnia. Ennek érdekében kitétel, hogy a szaktudás tartalma és mélysége a szolgáltatás köré fejlődjön, melynek tartalmaznia kell egy formális beiktatási, majd egy betanulási (Preceptorship) időszakot egy mentor felügyelete mellett.

A hatóságilag regisztrált kezdő szintű radiográfusnak alkalmaznia kell a megszerzett tudását a diagnosztikai vizsgálatok és/vagy sugárterápiás eljárások végzésekor a klinikai gyakorlatban. A radiográfus szerves tagja a klinikai képalkotó, vagy sugárterápiás és az onkológiai munkacsoportoknak, kiváló minőséget biztosítva a klinikai ellátás során.

Ezután a radiográfustól elvárt a folyamatos szakmai fejlődés (CPD – Continuing Professional Development) gyakorlatának fenntartása és kompetenciájának folyamatos fejlesztése érdekében.

Tanulmányi követelmények /feltételek

A minimum képzettség az adott szakképzettséghez meg kell, hogy feleljen a szakmai szervezet által meghatározott felsőoktatási szintnek, mely minimum szint az EQF 6-nak felel meg az Európai Képesítési Keretrendszerben (EQF – European Qualifications Framework). Mindehhez a megfelelő törvényi szabályozás támogatása is kellene.

Elszámolhatóság, autonómia és felelősség

A radiográfustól elvárt, hogy erről a kezdő szintről kiindulva továbbfejlődjön a szakmai pályafutása alatt. A minimális követelmények biztosítják azt az alapot, amelyből elindulva tovább fejlődhet a mentorálás, a folyamatos szakmai fejlődés és a klinikai felügyelet támogatásával.

A hatóságilag regisztrált radiográfus egyénileg felelős saját önálló munkájáért. Kizárólag olyan feladatokat végezhet el, amelyek szerepeltek a képzése és gyakorlata során, figyelembe véve a helyi előírásokat és protokollokat, amelyek egyetértésben vannak a munkáltató elvárásaival.

Folyamatos szakmai fejlődés (CPD)

A hatósági regisztrálást követően a radiográfustól elvárt, hogy részt vegyen egy folyamatos szakmai fejlődésben, mely fontos a saját szakmai fejlődése szempontjából. Ezt a tevékenységet folyamatosan dokumentálni kell a radiográfus támogatása céljából, figyelemmel követve a haladását, értékelve a tanulmányi eredményeit.

Támogatás és erőforrások

A betegellátás területére való belépés, valamint a beiktatási fázist követően egy mentori periódust (preceptorship) kell biztosítani a zökkenőmentes átmenetért a tanulóból egy magabiztosabb gyakorló radiográfussá. A klinikai felügyelet megfelelő keretek mellett kell, hogy megjelenjen a klinikai képzés, a sugárterápia és az onkológiai osztályokon.

A mentori periódust követően, a kezdő szintű radiográfus továbbra is egy szakmai felügyelet alatt dolgozik, valamint a folyamatos szakmai fejlődés segítségével továbbfejleszti

kompetenciáját, ezzel hozzásegítve pályafutásának előmeneteléhez, amely szorosan összefügg a szolgáltató és a személyes törekvésével is.

A radiográfusnak lehetőséget kell kapnia, hogy megismerjen különböző egyéb klinikai területeket és az ott szerzett tapasztalatokkal formálódjanak a pályafutását érintő döntések.

A radiográfus szerepe a kezdő szinten

A kezdő szintnél levő feladatok az adott szolgáltatás igényei köré szerveződnek. Fő funkciója a magas szintű minőségi munkavégzés a diagnosztikai képalkotásban és a sugárterápiában.

A kezdő radiográfus továbbfejlődése

Miután a kezdő radiográfus már túljutott a mentor által kontrollált fázison és magabiztossá vált munkájában, továbblépési lehetőségeket kereshet a karrierjének fejlődése céljából. Ez különböző módon valósulhat meg olyan speciális készségek és ismeretek fejlesztésével, mint például:

- betegellátási utak, anatómiai, fiziológiai és patológiai rendszerek, képalkotó vagy kezelési modalitások és technikák
- oktatás, tanulás
- kutatás
- management (vezetés)

Haladó szintű radiográfus (Advanced Practitioner)

A haladó szintű radiográfus megfogalmazása:

Az a személy, aki jelentősen felkészült a szerepére és kiegészítő klinikai szakértelemmel, valamint alátámasztott, bizonyítékokon alapuló ismeretekkel rendelkezik a szakma egy meghatározott területén. Megfelelő klinikai döntéseket hoz az emelt szintű gyakorlatához kapcsolódóan, és közvetlenül befolyásolja a betegellátási folyamatot.

A haladó szintű radiográfus kategória magába foglalja a radiológiai gyakorlatot annak teljes mélységében és szélességében. Túlnyomórészt, a haladó szint egy szakértő klinikai gyakorlatot foglal magába, mely egy vagy több, más funkciókkal kiegészül, mint például: csoportvezetés, oktatás, kutatás és szolgáltatás-fejlesztés. E magasabb szintű gyakorlat

tartalmaz olyan képességeket is, melyek főként a szolgáltatás menedzselésén (osztályvezetés), kutatáson vagy az oktatáson alapulnak.

Ezen a szinten lévő radiográfus kiváló szaktudással és ismerettel rendelkezik a betegellátáshoz a képalkotó diagnosztika, a sugárterápia és az onkológia széles körű területein. A nem klinikai területek gyakorlatában a modell hasonló, támogatja a radiográfusi vezető, kutató radiográfus és tudós pályafutásának fejlődését. A haladó szintű radiográfusi szerep legfontosabb jellemzője az, hogy képes bevezetni újításokat a gyakorlatban, valamint felismerni, hol van szükség minőségi módosításokra a szolgáltatás területein.

A haladó radiográfus szerves tagja lesz a radiológiai csoportnak, valamint kapcsolatot létesíthet szakmai multidiszciplináris csoportokkal az emelt szintű munkavégzés elérése és a hatékony ápolás biztosítása érdekében.

A hatékony és eredményes munka mellett elvárható kutatói, menedzsment és tudományos szerepek betöltése is.

Tanulmányi követelmények /feltételek

A hatósági regisztrációt követően a haladó radiográfustól elvárt a továbbképzés és fejlődés, amely történhet a munkahelyek által szervezett belső továbbképzéstől egészen az M.Sc. (Master of Science) szintű végzettségig. Ennek minimálisan az EQF 7 (EQF – European Qualifications Framework) szintnek kell megfelelnie.

Elszámolhatóság, autonómia és felelősség

A gyakorlat fejlődése egy folyamat részét képezi, mely eredményeként a haladó szintű radiográfus önállóságát és felelősségét az egyéni kompetenciák és klinikai szerepe fogják meghatározni. A készségek bővítését kizárólag a megfelelő képzés és gyakorlat támasztja alá, figyelembe véve a helyileg érvényben levő protokollokat és a gyakorlatvezetési előírásokat. A haladó szintű radiográfus felelős a szakmai tevékenységéért. Karrierjének fejlődése ezen a szinten a kiemelt döntéshozatalába és az ítélőképességébe vetődik vissza. Jelentős mértékben hozzájárul a beteg egyéni klinikai kezeléséhez és hatékony kapcsolatot létesít más szakemberekkel is. Felügyelheti az asszisztenseket, a tanulókat és más alkalmazottakat, valamint képes a feladatok szakszerű kijelölésére. Teljes felelősséggel tartozik a hatóságilag nem regisztrált dolgozókra a betegellátási folyamatok során. Szoros együttműködést tanúsít az orvosi és nem orvosi szakszeméllyel, valamint meghatározott klinikai felügyeletet is elláthat a gyakorlati felkészültségének megfelelően.

Támogatás és erőforrások

A haladó szintű radiográfus részt vesz a folyamatos szakmai fejlődésben. A fejlett gyakorlat jellege megkívánja, hogy a radiográfus aktívan részt vegyen a tanulásban a teljes szakmai pályafutása során, így támogatva a szükséges további ismeretek elsajátítását. A haladó szintű radiográfusi szerepeket befolyásolhatják a helyi szolgáltatás igényei és szükségletei. Ahhoz, hogy teljes mértékben képes legyen hozzájárulni az adott szolgáltatás fejlődéséhez, a haladó szintű radiográfusnak szüksége van olyan fejlődődési lehetőségekre, továbbképzésekre, melyek támogatják az új és innovatív betegközpontú szolgáltatást.

A radiográfus szerepe a haladó gyakorló szintjén

A haladó szintű radiográfus bizonyítja gyakorlati szakértelmét, amellyel kiemelt minőségű szolgáltatást tud biztosítani. Fő feladatai közé tartozik olyan szakmai klinikai ellátás nyújtása, amellyel kiemelt minőségű betegközpontú ellátást biztosít a diagnosztikai képalkotásban, vagy a radiológia különböző kezeléseket alkalmazó területein, illetve ezzel egyenértékű feladata lehet a management, kutatás és oktatás is.

A haladó szintű radiográfus feladatai között szerepelhetnek még egyéb támogató funkciók, mint például:

- csapat/szakmai vezetés
- gyakorlat és szolgáltatás fejlesztése
- oktatás és képzés
- kutatás és fejlesztés

A haladó szintű radiográfusok akkreditációja

Szükséges megállapítani egy akkreditációs eljárást a haladó szintű radiográfusok számára, amellyel:

- biztosítható egy országos következetesség a gyakorlat színvonalában
- biztosítható a szabványok adaptálása a teljes szakmán belül
- elismerhető az egyének szakmai teljesítménye

- tisztázza a szakemberek és a szolgáltatást igénybevevők számára a fejlődő gyakorlat jelentését a klinikai képalkotás, a sugárterápia és az onkológia területeken
- segíti a fejlődő gyakorlati értékeikhez társuló készségeket és helyzeteket
- módszeresen támogatja a feltörekvő/az igyekvő haladó szintű radiográfusok fejlődési folyamatát, így megkönnyítve a szolgáltatáson belüli utódpótlást
- támogatva van az akkreditált haladó szintű radiográfus oly módon, hogy az mindig élen járjon a szakmájának specializált területein
- a haladó gyakorlatot meglévő keretekre építi

Az elsődleges akkreditáció, majd az újra akkreditálás folyamatai összefüggnek egy magasabb szintű gyakorlat négy alapvető funkciójával (I. táblázat). Ezek biztosítják a folyamatos szakmai fejlődés azon keretét, amelyen keresztül bizonyítható, hogy megfelelnek a haladó szintű gyakorlati szerepeknek.

I. táblázat: A magasabb szintű gyakorlat alap funkciói

- kiváló szakmai gyakorlat
- szakmai vezetés és tanácsadás
- oktatás, képzés és fejlesztés
- gyakorlat és szolgáltatás fejlesztése, kutatás és értékelés

A fő alapelvek a következőket tartalmazzák:

- szolgáltatásfejlesztés/ költséghatékony minőségi ellátás
- vezetés
- innováció /újítás

Mindezek megkívánják, hogy a haladó szintű radiográfus részt vegyen a helyi szintű szolgáltatást érintő döntéshozatalokban, a készségek és források hatékony alkalmazásában és szerepfejlődésében, amelyek hozzájárulnak a minőségi betegellátás és a szolgáltatás biztosításához. Útmutásként néhány konkrét terület kerül ismertetésre, figyelembe véve a gyakorlati terület széles palettáját, de ezek csak példák, és nem tekinthetők teljes felsorolásnak. A haladó szintű radiográfus jellemzően megtalálható a klinikai képalkotás, a sugárterápia és az onkológia területein.

A haladó szintű radiográfus lehetséges munkaterületei

1. Sugárterápia és onkológia

A sugárterápiai ellátás bővítésének igénye megkívánja a sugárterápiai és onkológiai csapat közös készségeinek felülvizsgálatát. A radiográfusok szerepe a kezelések megtervezésében, a dozimetriában és a kezeléseknél várhatóan növeli az intenzitás modulált sugárterápia (IMRT – Intensity Modulated Radiotherapy) és a kép irányított sugárterápia (IGRT – Image Guided Radiotherapy) iránti igényt.

2. Képelemzés és kiértékelés

A radiográfusok által végzett leletezés kezdetben az ultrahangos vizsgálatok esetében fordult elő, napjainkban ez már szilárdan beágyazódott a haladó szintű radiográfusok gyakorlati hatásköreibe. A leletezésre váró vizsgálatok arányának csökkenése visszavezethető arra, hogy egy képarchiválási rendszer, a PACS (Picture Archiving and Communication Systems) technológia bevezetésre került, valamint a diagnosztikai vizsgálatok leletezéséhez értő radiográfusok megjelenésére is.

3. Ultrahang

Nem csak az ultrahang vizsgálatok iránti kereslet növekszik, hanem a különböző eljárások kivitelezésének fejlődése is. E sokszínű szolgáltatások kivitelezéséhez egyre inkább szükség lesz a haladó szintű radiográfusokra, hogy elvégezzék ezeket a feladatokat, valamint multidiszciplináris csoportokat és szolgáltatásokat irányítsanak.

4. Intervenciós eljárások

Az egyre szélesebb körben alkalmazott intervenciós radiológia növekedése együtt jár az egyre összetettebb eljárások alkalmazásával. Ez lehetőséget tud teremteni a radiográfusok számára, hogy végrehajtsanak egyszerűbb eljárásokat, mint például vasculáris angiográfiákat.

5. Sugárvédelem

Minden diagnosztikai képalkotó, nukleáris medicina és sugárterápiás klinikai egységeknél elvárt, hogy valaki rendszeresen felülvizsgálja a sugárvédelmi szabályokkal kapcsolatos szempontokat. Ez a személy lehet kijelölve, mint egy sugárvédelmi megbízott, aki megfelelő hatáskörrel rendelkezve gondoskodik az ionizációs sugárvédelmi szabályok betartásáról az ott dolgozó személyzet körében. Ezenkívül, szerepe lehet a fejlesztésre kerülő protokollok

indikációs körének meghatározásában, mely feladatot egy haladó szintű radiográfus is betölthet.

6. Oktatás és képzés; kutatás és fejlesztés

Egyes haladó szintű radiográfusnál tapasztalható fejlődés az oktatás és képzés területein, mely lehetőséget ad arra, hogy ez a funkció feladatként, jelenjen meg munkájukban. Ez a feladat magába foglalhatja a tanítást és a tanulók értékelését, mint például a radiográfus hallgatók, a gyakorló radiográfusok és egyéb szakdolgozók készség- és szerepfejlődését. Elkerülhetetlen, hogy a betegellátási formák a betegközpontúság irányába változzanak, valamint a radiográfus bevonása oktatási feladatokba és más egészségügyi szakdolgozók felügyeletének vállalásába is. A multidiszciplináris részvétel erősíti a dolgozó fő szerepét, mely a szakmai határokon keresztül alapot ad a bizonyítékokon alapuló karrier fejlődéséhez.

A klinikai készségek fejlődése és a bizonyítékokon alapuló gyakorlat alkalmazása, új szerepek és gyakorlatok lehetőségét nyújthatják a kutatási képességek megnyilvánulásához, mely a klinikai kutatásban való részvételhez, vagy akár azok irányításához vezethetnek. Ez az út egy hivatalos elismeréshez vezethet úgy, mint kutató, akár az egészségügyben, vagy akár egy tudományos intézménynél.

7. Egészség és biztonság

Minden diagnosztikai képalkotó, nukleáris medicina és sugárterápiai osztálytól elvárt, hogy valaki felügyelje az egészségre és biztonságra vonatkozó előírásokat, melyek kapcsolatosak például a betegmozgatással, a fertőzések ellenőrzésével, vagy a mozgásrendszeri rendellenességek (musculoskeletal) megelőzésével. A haladó szintű radiográfusoknak szerepük lehet e protokollok kidolgozásában, illetve a vizsgálatok szakmai indokoltságának felülbírálásában.

8. Információkezelés és technológia

A radiológiai információs rendszerek RIS (Radiology Information System) és a PACS széles körű bevezetése az előrelépés lehetőségét nyújtja a radiográfus számára az adatkezelés és az informatika technológia terén. E rendszerek karbantartása, valamint alkalmazása a klinikai auditban vagy a kutatásban, jelentős tapasztalatot és ismeretet követel meg az informatika területén.

9. Igazságügyi (törvényszéki) képalkotás

Javaslatok a non-invazív boncoláshoz és a képalkotás gyakori használatához a törvényszéki bizonyítékok szolgáltatása céljából, megköveteli a radiográfustól, hogy alapos ismerettel

rendelkezzen a jogi eljárások és folyamatok területén valamint vezető szerepet tölthessen be.

Számos haladó szintű radiográfus a vezetés- és management képességeikre építkezve az adott szolgáltatás vezetőjévé (részleg-, vagy osztályvezető) válik. Fontos a haladó szintű radiográfus pályafutásának fejlődése és fenntartása, figyelembe véve a jelen és a jövő munkavállalók képzését. Kulcsszerepe van a munkaerő fejlődés támogatásának, mely összehangolt a szolgáltató igényeivel és prioritásaival. Ez gyakran egy multidiszciplináris alap. A haladó szintű radiográfus a szerepének megfelelően kapcsolatokat épít ki oktatási intézményekkel, melyekre alapozhatja a további szakmai tanulásának fejlesztését, melynek kimenetele lehet egy klinikai-tudományos vagy előadói állások betöltéséhez.

A klinikai és szolgáltatási innováció/újítás megkövetel megfelelő auditálást és értékelést, amelyek közül néhány multicentrikusnak kell, hogy legyen az új technikák és kezelések hasznosságának igazolására. Az ilyen tevékenységekben való részvétel egy természetes szerepfejlődési útvonal azon haladó szintű radiográfusok számára, akiknek az a céljuk, hogy a kutatás irányába fejlesszék karrierjüket, valamint ismereteket, készségeket és tapasztalatokat szerezzenek egy auditáló, értékelő, vagy kutató munkacsoport tagjaként. Ennek hatására koordinációs/irányítói szerepekhez juthatnak országos vagy nemzetközi klinikai vizsgálatokban. A kutatások összekapcsolódhatnak tudományos partnerekkel, vagy vezető kutatóként javaslatokat és ajánlatokat tehetnek annak finanszírozására.

A továbbfejlődés iránya

A radiográfia egy alapvető szolgáltatás, ahol a radiográfusok jelentősen hozzájárulnak a beteg/kliens ellátásához. A nyilvánosság és a páciensek úgy gondolják, hogy a radiográfusok készen fognak állni arra, hogy a változó és a legújabb bizonyítékokon alapuló helyzetekkel megbirkózzanak. A radiográfusnak fel kell ismernie az aktuális kihívásokban rejlő lehetőségeket, melyeket a klinikai szerepének fejlődésére fordíthat, valamint, ahol szükséges változtatni a gyakorlaton, ott azt összehangolja a helyi szolgáltatás igényeinek megfelelően, amelyek támogatják a betegközpontú ellátást. Annak érdekében, hogy ennek a szakmának legyen egy összefüggő stratégiai irányítása és gyakorlati támogatása, meg kell valósítani a szükséges változásokat. Különösen úgy vélik, hogy a szakma köteles:

Egyenértékű támogatás és megbecsülés a haladó szintű radiográfus szinten, vezetői és szakértői radiográfusi szerepekben.

Értékes, rugalmas és szakértői szolgáltatást biztosít a vezetői szinten lévő radiográfus által, melyhez széleskörű gyakorlat párosul magas képzettségi szinttel, mély ismeretekkel és kiterjedt (széleskörű) tapasztalattal. Számos klinikai munkacsoportokkal együttműködve kidolgozhatnak egy átfogó szolgáltatásnyújtást, különös tekintettel egy 24/7 (nap/hét) kiterjesztett szolgáltatásért. A szakértő gyakorlattal rendelkező haladó szintű radiográfus szerepköre kiegészülhet vezetői radiográfusi feladatokkal, találkozókkal a betegellátás szakértőivel, valamint biztosítja a problémamentes ellátást.

A kulturális változás elfogadása

Minden radiográfusnak, kiegészítő szakembernek, és a támogatott munkaerőnek kell, hogy legyen hozzáférhetősége egy klinikai felügyelethez, valamint szakmai tanácsadáshoz és a folyamatos szakmai fejlődés (CPD – Continuing Professional Development) lehetőségéhez olyan környezetben, mely táplálja és elősegíti az egyéni tanulást. Továbbá, minden egyénnek, függetlenül a szerepkörétől és pozíciójától, folyamatosan tovább kell fejleszteniük tudásukat, és képességüket, mellyel biztosítható a bizonyítékokon alapuló, magas szintű betegellátás.

Nagyobb fokú gyakorlati szabadság és szakmai önszabályozás

A betegeknek javára válik, és továbbra is részesülnek abban a pozitív hatásban, mely a radiográfus és a kiegészítő személyzet által elért emelt szintű szerepfejlődésből adódik. Ehhez fontos, hogy a radiográfus tisztában legyen a szakmai felelősségével és felelősségre vonhatóságával, és feladatkörének gyakorlásának szabadsága megfeleljen a szakmai etikai kódex előírásainak és a szabályainak.

Hatékony vezetés és irányítás

A betegellátás vezetőjének szakmailag képzett és regisztrált radiográfusnak kell lennie, aki a legjobban felkészült a vezetői szerepre, hogy felülvizsgálhassa a szolgáltatásokat és új szerepeket hozzon létre, amelyek megfelelnek a változó ellátás igényeinek. Stratégiaileg úgy alakítja az ellátás biztosítását és működését, hogy a szolgáltatásnyújtást megfelelően igazítja a betegellátáshoz, valamint leghatékonyabban és legeredményesebben használja ki a készségeket, és a teljes munkaerő lehetőségeit.

Megoldások biztosítása

A radiográfusok elérhetnek egy olyan szintet, ahol egy jelentős számú radiográfus különböző stratégiai managementekbe és vezetői szerepekbe kerülhet. A haladó szintű radiográfusok

szerepének fontossága már bebizonyított olyan országokban, mint például az Egyesült Királyság és Hollandia, ahol a radiográfusok készsége az említett feladatkörökben, a munkavállalók sokoldalúsága az új technológiák és gyakorlatok elfogadásában a felelősségük előrehaladtával fejlődik. Összességében, a szakma bebizonyította, hogy képes hatékony módszert találni a szolgáltatások hiányosságainak megoldására. További jelentős változás várható az egészségügyi szolgáltatásokban, ahol a szakmának meg kell ragadnia a további lehetőségeket, hogy javítsák az egészségügyi ellátást a betegek és a nyilvánosság számára.

Mit tartogat a jövő?

A radiológiai szakma (gyakorlat) továbbra is gyorsan fejlődik, így, a magasabb szintű felelősség és az autonómia maga után vonta, hogy a radiográfusi szakma bemutathassa ennek jótékony hatását a betegek/kliensek-re nézve, miközben a radiográfusok és a kiegészítő személyzet munkájukkal való megelégedése fokozódott. A szakma és a radiológiai munkaerő minden egyes tagja szerepet tölt be a szakma további fejlődésében. A szakma legfelső szintjén lévő tagok, beleértve a szolgáltatás irányítóit és vezetőket, oktatókat, klinikai tanácsadókat és kutatókat, egyéni felelősséggel bírnak abban, hogy megerősítsék és integrálják a radiográfusok lehetséges fejlődését, javítsák a betegellátást és újra konfigurálják és igazgassák a szolgáltatások melletti ellátást az egészségügyi ágazatokon keresztül.

Radiográfusok lehetőségeinek fejlesztése

A szakma lehetőségeit tovább lehet fejleszteni a következők szerint:

- megfelelő oktatást biztosítani a radiográfiai gyakorlat minden szintjének
- mentor általi támogatás a frissen végzett radiográfusok számára, melyet követ a klinikai felügyelet
- vállalják a folyamatos szakmai fejlődést (CPD) egy tervezett és strukturált módon
- teljes mértékű részvétel egy széleskörű multidiszciplináris csoport megbeszélésein és munkájában
- fejleszteni a kiemelt vezetési ismereteket és képességeket
- részvétel az engedélyezési és az akkreditációs folyamatokban a gyakorlat minden szintjén és az összes szolgáltatásban

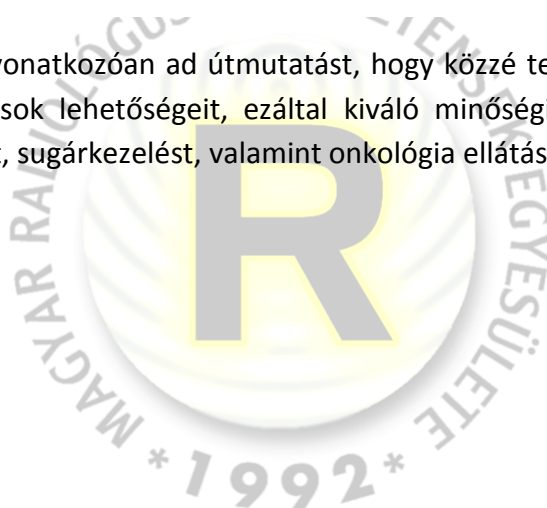
A betegellátás javítása

A betegellátás és a betegekkel való tapasztalatok javulása meghatározóak a radiológiai gyakorlatban a következőket elvárva a szakmától:

- bizonyítékokon alapuló gyakorlatot
- auditálásba és kutatásba való részvétellel elősegíti a szolgáltatás értékelését, valamint az eredmények alátámasztását
- beilleszti a minőségbiztosítást a napi gyakorlatba és törekszik a minőség javítására
- biztosítja az egyértelmű, világos gyakorlatot
- támogatja az egyes szakmák közötti kiváló munkakapcsolatokat
- bevezeti az egészségügyi informatikát a mindennapi gyakorlatban

Következtetés

Ez a dokumentum arra vonatkozóan ad útmutatást, hogy közzé tegye, és szélesebb körben értelmezze a radiográfusok lehetőségeit, ezáltal kiváló minőségi, hatékony és megfelelő diagnosztikai képalkotást, sugárkezelést, valamint onkológia ellátást nyújtson.

Melléklet

Meghatározások

Practitioner – radiográfus (kezdő szintű radiográfus): Belépési szint a szakmai gyakorlatba. Ezen a szinten a radiográfus rendelkezik egy összetett tudásismerettel. Az analitikai módszerek és a problémamegoldó képesség alkalmazása lehetővé teszi a radiográfust, hogy különböző helyzetekben dolgozzon, beleértve az aktív részvételt a kutatásokban. A kezdő szintű radiográfusnak szüksége van a személyi felelősség gyakorlására, így döntéseket tud hozni bonyolult és kiszámíthatatlan körülmények között. A tanulási folyamat felelőssé teszi őt, hogy képessé váljon eredmények kiértékelésére, érvelésre, feltételezések (hypotézisek) felállítására, valamint rendelkezzen döntéshozói képességgel, mindezeket a gyakorlatban alkalmazza és hatékonyan kommunikálja.

Advanced Practitioner – haladó szintű radiográfus: Az a radiográfus, aki jelentősen felkészült a szerepére és kiegészítő klinikai szakértelemmel, valamint alátámasztott, bizonyítékokon alapuló ismeretekkel rendelkezik a szakma egy meghatározott területén. Megfelelő klinikai döntéseket hoz az emelt szintű gyakorlatához kapcsolódóan, és közvetlenül befolyásolja a betegellátási folyamatot.

Preceptor – Mentor: Az a radiográfus, aki tanítja és támogatja az újonnan belépő radiográfust a szakmába. Feladatai közé tartozik a tervezés, az oktatás, a szerepfejlődés (feladatkiosztás) és az értékelés.

Preceptorship – Mentorálási periódus: Az az időszak, amely alatt a frissen végzett radiográfus a mentora által irányítottan munkát végez.

Accreditation – Akkreditáció: Hivatalos eljárás, mely meghatározza a szükséges feltételeket és kompetenciákat az adott munkakörnek megfelelően az ismeretek, képességek és a teljesítmény függvényében.

Fordította: Béres Mónika

Lektorálta: Németh Katalin, Vandulek Csaba